

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 28.10.2005
KOM(2005) 533 lõplik

KOMISJONI ARUANNE

**16. AASTAARUANNE STRUKTUURIFONDIDE RAKENDAMISE KOHTA 2004.
AASTAL**

{SEK(2005)1348}

SISUKORD

1.	Sissejuhatus	3
2.	Rakendamise analüüs 2004. aastal	3
3.	Sidusus ja kooskõlastamine.....	7
4.	Hindamine	8
5.	Kontroll	9
6.	Komisjoni abistavad komiteed	10

KOMISJONI ARUANNE

16. AASTAARUANNE STRUKTUURIFONDIDE RAKENDAMISE KOHTA 2004. AASTAL

Aruanne on esitatud määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 45 lõike 2 kohaselt, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta. See on 16. aastaaruanne, mis hõlmab struktuurifondi tegevust 2004. aastal.

Käesolevas aruandes esitatud teavet käsitletakse üksikasjalikumalt komisjoni personali töödokumendis.

1. SISSEJUHATUS

2004. aasta oli Euroopa programmide praeguse põlvkonna arengus märkimisväärne kolme olulise sündmuse tõttu: tulemusreservi jaotamine, EL-15 programmide vahekokkuvõtte ja liidu laienemine, mis tingis 43 lisaprogrammi loomise peamiselt vähemarenenud piirkondade rühmas. Viimase jaoks on ühenduse abi, mis moodustab 24 miljardit eurot (kehtivate hindade juures), jaotatud aastatele 2004–2006.

Vahepeal alustati väljaspool käimasolevaid programme läbirääkimisi ühtekuuluvuspoliitika uue reguleeriva raamistiku üle aastateks 2007–2013. Komisjoni parlamendile ja nõukogule tehtud ettepanekute eesmärk on kinnitada ühtekuuluvuspoliitika kui peamise eelarvevahendi roll ühenduse tasandil Lissaboni strateegias sisalduvate konkurentsivõime suurendamise eesmärkide elluviimisel, milleks vajatakse eelarvest hinnanguliselt 336,1 miljardi eurot seitsme aasta jooksul kolme põhieesmärgi jaoks: *lähenemine* kõige vähem arenenud piirkondades; *konkurentsivõime ja tööhõive* teistes piirkondades; *Euroopa territoriaalne koostöö* piirialadel.

2. STRUKTUURIFONDIDE RAKENDAMISE ANALÜÜS 2004. AASTAL

2.1. Eelarve rakendamine

2.1.1. Kohustused

2004. aastal moodustasid kasutusel olevad kulukohustuste assigneeringud struktuurifondidele 35 353 miljonit eurot, see on 32% ELi eelarvest. Kulukohustuste assigneeringud kümnele uuele liikmesriigile ulatusid 3812 miljoni euroni. Tegelikud kulukohustused ulatusid 35 212 miljoni euroni, mis sisuliselt on 100% kasutusel olevatest assigneeringutest (peegeldades olemuselt automaatsete kulukohustuste süsteemi). Kõik Kopenhaageni kokkuleppe alusel EL-10 programmidele eraldamiseks ettenähtud vahendid kaeti kulukohustustega.

2.1.2. Maksed

Kulukohustuste täitmise maksed olid 2004. aastal kõrgeimad, mis struktuurifondides kunagi on kirjendatud, ulatudes 31 516 miljoni euroni ehk 99%-ni kasutusel olevatest maksete assigneeringutest. See viitas praeguse põlvkonna programmide elluviimise märkimisväärsele kiirenemisele programmitöö viiendal aastal.

See oli seotud asjaoluga, et ühenduse, liikmesriikide ja piirkondliku tasandi asutused osalesid programmide juhtimises aktiivsemalt, mis aitab kaasa programmide edukale rakendamisele 7-aastase ajavahemiku jooksul (2000–2006).

Eesmärgi 2 jaoks kasutati ära 100% kasutusel olevast maksekrediidist. Eesmärkide 1 ja 3 jaoks, samuti ühenduse algatuste puhul kasutati ära samuti peaaegu 100% krediidist. Kalanduse Arendusrahastu (FIFG) kasutas ära (väljaspool eesmärgi 1 programme) 83%, mis on parem tulemus kui eelnenud aastatel. Teisest küljest vähenes uuenduslike meetmete ja tehnilise abi näitaja 90%-lt 2003. aastal 78%-le 2004. aastal. Euroopa Regionaalarengu Fond (ERDF), Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfond (EAGGF-Guidance) ja Euroopa Sotsiaalfond (ESF) saavutasid kõik kõrged maksetasemed (98% kuni 100% kasutusel olevast krediidist). FIFGi näitaja oli langenud 86%-lt 2003. aastal 81%-le 2004. aastal.

Kümnes uues liikmesriigis koosnesid 2004. aasta maksed oodatult ettemaksetest, et asutada programmi elluviimise abifondid.¹ Maksed ulatusid 1550 miljoni euroni. Vahemaksete kogusumma (üksnes eesmärgi 1 programmide kohta) oli 23,7 miljonit eurot.

2.1.3. Rakendamine liikmesriikides (EL-15)

2004. aastal võimaldas programmide kiirendatud rakendamine seitsmel liikmesriigil viieteistkümnest vähendada nende täitmata kulukohustusi absoluutarvudes. Kulukohustusi vähendati kõige rohkem Hispaanias (500 miljonit eurot) ja Iirimaal (361 miljonit eurot). Samuti vähendati akumuleerunud kulukohustusi ka Taanis, Soomes, Luksemburgis, Portugalis ja Rootsis. Ligikaudu kolm neljandikku kõikidest maksetest langes viiele liikmesriigile, Hispaaniale, Saksamaale, Itaaliale, Portugalile ja Kreekale (maksete suuruse järjekorras). Nimetatud riigid on kõnealuse viieteistkümne hulgas ELi ühtekuuluvuspoliitika peamised abisaajad.

¹ Ettemaksed EL-10 struktuurifondi programmidele ulatuvad 16% kogu kulukohustuste 16 miljardi euro suurusest portfelist ajavahemikul 2004–2006, või 2,56 miljardini, jagatuna 2004. aasta (10%) ja 2005. aasta (6%) vahel.

2.1.4. $n+2^2$ -reegel

Võrreldes kasutatud vahendite koguhulgaga vabastati 2004. aasta lõpus eelarvelisi kohustusi üsna vähe $n+2$ -reegliga kehtestatud ajapiirangule vastavate maksenõuete puudumise tõttu. ERDFi 26 programmi puhul ulatus see summa hinnanguliselt 56,1 miljoni euroni. Enamikku asjaomaseid INTERREGi programme, mis sisaldavad piiriüleseid juhtimiskokkuleppeid, on raske täita. Kõnealune näitaja on üksnes 0,3% ERDFi ettenähtud kulukohustustest aastas. Nimetatud numbrid on lõplikud, kui saavutatakse kokkulepe asjaomase liikmesriigiga.

Teiste struktuurifondide puhul olid kohustustest vabastamise tase hinnanguliselt veidi kõrgem: ESFi oli see 123,5 miljonit eurot ehk 1,3% aastastest kohustustest, EAGGFil 44,4 miljonit eurot ehk 1,5% kohustustest aastas ning FIGil 70,2 miljonit eurot ehk 12,5% kohustustest aastas.

Kõigi nelja fondi kogutulemus peaks olema alla 1% (ligikaudu 0,96%) 2002. aasta kohustustest vabastamise kogusummast, mis näitab, et $n+2$ -reegel täidab oma ülesannet ja aitab kaasa programmide eelarvete ajaliselt ühtlasemale täitmisele aastate lõikes.

2.2. Programmi rakendamine

2.2.1. Eesmärgid 1 ja 2

2.2.1.1. EL-15

2004. aasta oluline sündmus oli tulemusreservi jaotamine pärast vahekokkuvõtte tegemist. Kõnealune uuendus ajavahemiku 2000–2006 programmides lubas liikmesriikidel kohandada programme vastavalt muutustele üldises sotsiaal-majanduslikus olukorras või tööturutingimustes ning võtta arvesse vahehinnangute tulemusi. Üldiselt andis see parema võimaluse panustada uuendatud Euroopa tööhõivestrateegia (EES) prioriteetidesse ning Lissaboni strateegia eesmärkide saavutamisse. Vahekokkuvõtte lubas liikmesriikidel teha muudatusi programmide struktuuris, näiteks lihtsustada rakendamist.

2.2.1.2. Uued liikmesriigid

Maikuus alustatud programmi esimese aasta rakendamiskogemus EL-10s näitab, et projektide valik kulgeb enamikul juhtudel hästi. Julgustav on asjaolu, et mõne meetme puhul ületas projektitaotluste hulk programmide kaudu eraldatava raha. Samal ajal on jätkuvalt raskusi projektide kvaliteedi tõstmise ja geograafilise haaratuse tasakaalustamisega, samuti on vaja tegelda puudustega juhtimises.

² Määruse nr 1260/1999 artikli 31 lõike 2 teises lõigus määratletakse $n+2$ -reegli mõiste: „Komisjon vabastab kohustustest automaatselt kohustuse selle osa suhtes, mille puhul ei ole tehtud ettemakset või mille kohta ta ei ole saanud artikli 32 lõikes 3 määratud väljamaksetaotlust teise aasta lõpuks pärast kohustuse kehtestamise aastat või vajaduse korral ja asjaomaste summade puhul teise aasta lõpuks pärast meetme või tegevuse lubamiseks vajaliku komisjoni hilisema otsuse kuupäeva või artikli 37 lõikes 1 nimetatud lõpparuande esitamise tähtpäevaks; fondide osalust kõnesolevas abis vähendatakse vastava summa võrra.”

2.2.2. Eesmärk 3

Põhiline vahehindamise aruande sõnum on see, et algselt Euroopa Sotsiaalfondi sekkumisteks kokkulepitud strateegia on enamikul juhtudest asjakohane ning aitab jätkuvalt kaasa Euroopa tööhõivestrategie rakendamisele. Soovitustes käsitleti peamiselt programmide üksikasju. Mitmed muudatused tehti programmide lihtsustamiseks ja nende paindlikkuse suurendamiseks, et vastata sotsiaal-majanduslikele väljakutsetele või vähendada eraldisi meetmete, kus vajadused osutusid oodatust väiksemaks, mida peegeldab alakulutamine.

2.2.3. Kalandus väljaspool eesmärki 1

Vahekokkuvõtte andis võimaluse kohandada programme arvestamiseks ühise kalanduspoliitika reformi nõuetega, eelkõige kalalaevade uuendamise abi lõpetamisega ja ühenduse laevade lõpliku üleandmisega kolmandatele riikidele, mis ei ole alates 2005. aastast enam lubatud; samuti arvestamiseks ka muudatustega liikmesriikide poolt kaluritele ja laevaomanikele antava abi tingimustega, kui nad peatavad ajutiselt kalastustegevuse, ning muudatustega kalurite ümberõppele antavas abis, mida laiendatakse, et võimaldada neil leida tööd muudel elualadel, samal ajal kui nad jätkavad kalastamist osalise tööajaga.

2.2.4. Ühenduse algatused

2.2.4.1. INTERREG

Kümne uue liikmesriigi ühinemisega käivitati 11 uut piiriülest programmi ja 17-es programmis tehti muudatusi, et lisada osalejate hulka uued liikmesriigid. Euroopa Regionaalarengu Fondi lisarahastamine INTERREGi jaoks uutes liikmesriikides moodustab 479 miljonit eurot ajavahemikus 2004–2006. Koos indekseerimisfondidega ajavahemikus 2004–2006 on Euroopa Regionaalarengu Fondi eelarve INTERREG III jaoks kasvanud ligikaudu 5,8 miljardi euron. Paljusid programme muudeti 2004. aasta jooksul pärast vahekokkuvõtte esitamist.

2.2.4.2. Leader+

Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi maksed Leader+ 73-le programmile ulatusid 2004. aastal 238 miljoni euron. Programmitöö algusest alates kiitsid kohalikud töörühmad heaks rohkem kui 20 000 projekti peamiselt turismi, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEde) toetuse, külade ja maapiirkondade kultuuripärandi renoveerimise ja arengu ning maaelanikele ja maapiirkondade majandusele osutatavate põhiteenuste valdkonnas. Uutel liikmesriikidel on võimalus rakendada maaelu arengu programmide raames Leader+ tüüpi meetet.

2.2.4.3. URBAN

2004. aastal pühenduti põhiliselt töö alustamisele temaatiliste võrgustikega (URBACT programm). Viisteist temaatilist võrgustikku (igauks erineval teemal) on

heaks kiidetud. Osa võtab 150 partnerlinna, sealhulgas 36 linna uutest liikmesriikidest. Avaldati URBANi auditi uued tulemused.³

2.2.4.4. EQUAL

2004. aastal lõppes arengupartnerluste (*Partnerships for Development – PDD*) rakendamise esimene voor ning algatati teine etapp. Tähelepanu keskmesse seati toetustegevus, et suurendada institutsioonilist suutlikkust ja tõhusust EQUALi siseriiklikes korraldusrühmades. Koostati mitu EQUALi väljaannet, mis on elektrooniliselt kättesaadavad.⁴

2004. aastal võeti vastu 27 uut otsust, et lisada vahekokkuvõttest ja indekseerimisest tulenevad muudatused või koostada uusi ühenduse algatuse programme (PIC) uutele liikmesriikidele.

2.2.5. *Uuenduslikud meetmed*

2.2.5.1. Euroopa Regionaalarengu Fond (ERDF)

Kinnitati ligikaudu 139 programmi kogusummas 660 miljonit eurot, millest 344 miljonit Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDFi) raames. 2004. aasta peamine sündmus oli auhinnatseremoonia Euroopa regionaalse innovatsiooni auhinna võistluse võitjatele.⁵ 2004. aasta jooksul koostati üldised kontrollküsimumstikud ning näidised programmide muudatuste ja sulgemise kohta, et tagada kindel finantsjuhtimine ning aidata välja selgitada parimad tavad.

2.2.5.2. Euroopa Sotsiaalfond (ESF)

Sotsiaalse dialoogi valdkonnas töötati välja ligikaudu 35 projekti. 33 projekti valiti projektikonkursi „Uuenduslikud lähenemised muutuste juhtimises” esimese vooru põhjal. Tulemuste süvalaiendamisele kaasaaitamiseks algatas komisjon projektikonkursi „ESFi artikli 6 alusel loodud projektide uuenduste edastamine ja levitamine”.

2.2.5.3. Kalanduse Arendusrahastu (FIFG)

2004. aastal käsitleti peamiselt eelnenud aastatel valitud projektide rakendamist. Kolm projekti lõpetati. Alustati „Uuenduslike meetmete” raames valitud projektide tulemuste järelhindamist.

³ <http://www.urbanaudit.org>

⁴ www.europa.eu.int/equal

⁵ http://europa.eu.int/comm/regional_policy/innovation/concours_en.htm

3. SIDUSUS JA KOOSKÖLASTAMINE

3.1. Kooskõla ühenduse muude poliitikavaldkondadega

3.1.1. Konkurents

Määruses (EÜ) nr 1260/1999 on sätestatud, et komisjoni poolt heakskiidetud abi peab sisaldama kõiki elemente, mida on vaja, et anda eelhinnang riigiabi kokkusobivusele ühisturuga. Sellepärast pööras komisjon 2004. aasta jooksul erilist tähelepanu riigiabi reeglite järgimisele, esiteks uute liikmesriikide programmides ajavahemikul 2004–2006 ja teiseks viieteistkümne vana liikmesriigi programmides, sealhulgas määruse 1260/1999 artiklites 25 ja 26 nimetatud teatavate peamiste projektide konkurentsipoliitika aspektide hindamisele.

3.1.2. Keskkond

Oluliste keskkonnaküsimuste lahendamiseks on kümnele uuele liikmesriigile ajavahemikul 2004–2006 kavandatud eraldada ligikaudu 720 miljonit eurot, mis moodustab 4,8% 15 miljardist eurost, mis on eraldatud uute liikmesriikide struktuurifondidele, võrreldes ajavahemikul 2000–2006 EL-15le eraldatud 13%ga 196 miljardist eurost. Veemajandus- ja jäätmehooldusprojektid on olulised kõigis uutes liikmesriikides.

Eriline väljakutse liikmesriikidele on keskkonnamõju hindamise direktiivi ning linnustiku ja elupaikade direktiivide (Natura 2000 võrgustiku jaoks) kohaldamine.

3.1.3. Siseturg

Struktuurifondide juhtimises on suurendatud detsentraliseerimist, mis suurendab liikmesriikide vastutust ühenduse fondidest rahastatud lepingute sõlmimisel. Selleks, et tagada nende toimingute kooskõla ühenduse reeglitega, on komisjon soovitanud liikmesriikidel võtta ennetusmeetmeid, nagu näiteks nende töötajate asjakohane koolitus, kes sõlmivad lepinguid, ning andnud välja tegevussuunised.

3.1.4. Transport

29. aprillil 2004 võeti vastu ühenduse üleeuroopalise võrgustiku arendamise uuendatud suunised.⁶ Kõnealused suunised hõlmavad 30-t Euroopa jaoks esmatähtsat projekti EL-25s, mille maksumus on ligikaudu 225 miljardit eurot. Euroopale huvi pakkuvate projektidena aitavad need suunata struktuurifondide vahendeid transpordivaldkonda, eelkõige eesmärgi 1 piirkondades.

3.2. Vahendite kooskõlastamine

3.2.1. Struktuurifondid ja Ühtekuuluvusfond

13 liikmesriiki on nüüd abikõlblikud Ühtekuuluvusfondi raames (kümme uut liikmesriiki, Portugal, Hispaania ja Kreeka). Iirimaa ei olnud abikõlblik alates 2003.

⁶ Otsus nr 884/2004/EÜ, millega muudetakse otsust nr 1692/96/EÜ.

aasta kokkuvõttest, kus leiti, et rahvamajanduse kogutulu elaniku kohta oli kasvanud üle lävitaseme.

Põhiline Ühtekuuluvusfondi ja struktuurifondide sekkumiste kooskõlastamisvahend on strateegiline võrdlusraamistik (SRF). Kümme uut liikmesriiki esitasid oma strateegilise võrdlusraamistiku 2004. aasta esimese poolaasta jooksul.

3.2.2. *Struktuurifondid ja Euroopa Investeerimispank/Euroopa Investeerimisfond*

2004. aastal tihendati koostööd komisjoni ja Euroopa Investeerimispanka (EIB) vahel dialoogi ja eeltöö vormis, et tugevdada koostööd järgnevatel programmitöö aastatel, 2007–2013. Pank aitas komisjonil hinnata 15 suurt ERDFi projekti ning 25 Ühtekuuluvusfondi projekti. 2004. aasta lõpus algasid komisjoni ja EIB tehnilised läbirääkimised selle üle, kuidas tugevdada koostööd pakkumaks liikmesriikidele täiendavat abi kvaliteetsete projektide ettevalmistamisel, et seeläbi kiirendada nende elluviimist. Läbirääkimised loodetakse lõpetada 2005. aastal.

2004. aastal laenas Euroopa Investeerimispank 43,2 miljardit eurot (2003. aastal 42,3 miljardit) projektidele, mille eesmärk oli Euroopa Liidu poliitiliste eesmärkide tugevdamine. Rahastamine EL-25 liikmesriikides moodustas 39,7 miljardit eurot.

Euroopa Investeerimisfond (EIF) omandas 2004. aastal 358 miljoni euro väärtuses osalusi riskikapitalifondides, viies oma koguportfelli 2,8 miljardi euroni, ning andis 1,4 miljardi suuruse kogusumma tagatistes VKEde finantsvahendajate portfellidele.

28,5 miljardi euro suurune kogulaen piirkondlikku arengusse moodustab ligikaudu 72% EIB kogulaenust EL-25 piires.

4. HINDAMINE

4.1. Vahehindamine

Vahehindamine põhines mitmel erineval meetodikal, kasutati kättesaadava teabe uuringut (nn „desk research“), tegeliku olukorra uuringut ning suuremate programmide puhul makromajanduslikku modelleerimist. Hindamise kvaliteeti ja rangust oli märkimisväärselt täiustatud. Tulemusi kasutati struktuurifondide paremaks rakendamiseks, nimelt täiendavate näitajate väljatöötamiseks, et aidata kaasa valdkondi läbivate prioriteetide elluviimisele ning täiustada projektivaliku nõudeid.

4.2. Tulemusreserv

Tulemusreserv on uuendus aastateks 2000–2006. Struktuurifondi programmidele eraldati kogusummas 8 miljardit eurot (välja arvatud ühenduse algatused).⁷ Iga programmi, prioriteedi või meetme elluviimist hinnati finantsnäitajate, mõjususe ja juhtimisnäitajate põhjal. Enamik programme ja prioriteete olid üldiselt piisavalt tulemuslikud, et saada reservist lisaraha, kuigi summad olid märkimisväärselt erinevad ning sõltusid kokkuvõtte tulemustest.

⁷ Vaata lisa – osa 5: Tulemusreserv: protsentuaalne jaotus, eesmärk 1 ja eesmärk 2.

Selle uuenduse põhiline tugevus oli stiimuli loomine võimekuse suurendamiseks heade juhtimistavade täiustamisel. Tulemuslikkuse hindamise ja eraldiste tegemise meetodid olid liikmesriigiti erinevad, mis tulenes nende erinevatest oludest.

4.3. Muu hindamine

2004. aasta jooksul tegi komisjon (või viis lõpule) rea järelhindamistoiminguid, samuti ka strateegilise hindamise, mis käsitles struktuurifondide panust Lissaboni strateegiasse.

5. KONTROLL

5.1. Euroopa Regionaalarengu Fond (ERDF)

Ajavahemiku 1994–1999 sulgemisauditid on lõpetatud 56 programmi suhtes kõikides liikmesriikides. Mõnedel juhtudel peatati sulgemismenetlus auditi tulemuste tõttu.

Uus auditeerimine algatati ajavahemiku 2000–2006 kohta, et kontrollida, kas süsteemid töötavad mõjusalt ka tegelikkuses. 2004. aastal tehti kaheksa auditit erinevates liikmesriikides.

Aasta esimesel poolel korraldati kõiki fonde hõlmavaid kooskõlastamiskoosolekuid EL-15 liikmesriikidega, et arutada kontrolliga seotud küsimusi siseriiklike kontrolliasutustega.

Uute liikmesriikide puhul hinnati auditis määruse 438/2001 artikli 5 alusel esitatud süsteemikirjeldusi.

5.2. Euroopa Sotsiaalfond (ESF)

2004. aasta riskianalüüs keskendus põhiliselt programmidele, mille oodatav finantsmõju oli kõige suurem. EL-15 liikmesriikides tehti 42 süsteemiauditit ning artiklite 10 ja 15 kohaselt määratud siseriiklike kontrolliasutustega peeti 17 kooskõlastamiskoosolekut.

Süsteemikirjeldused vaadati läbi, järgides artikli 5 alusel esitatud aruandeid, millele lisaks toimus viis kohapeal faktide kogumise lähetust uutesse liikmesriikidesse. Aasta jooksul tehti kolm sulgemisauditit ajavahemiku 1994–1999 programmide kohta.

5.3. Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfond (EAGGF)

2004. aastal toimus viis kontrollkäiku liikmesriikidesse, et teha sulgemisauditid ajavahemiku 1994–1999 programmide kohta, hõlmates seega peamisi siseriiklike programme eesmärgi 5a meetmete raames.

Liikmesriikides tehti ligikaudu 17 auditeerimiskäiku, et selgitada teatavaid ebarahuldavaks peetud olukordi (ligikaudu 2–3% EAGGF-i maksetest 2004. aastal) ning seejärel teha asjakohaseid parandusi.

5.4. Kalanduse Arendusrahastu (FIFG)

2004. aastal toimus kaheksa kontrollkäiku kohapeal. Viis kohapealset auditit toimus ajavahemiku 2000–2006 programmide juhtimis- ja kontrollisüsteemide kontrollimiseks (407 miljonit eurot) neljas liikmesriigis. Üks FIFGi audit käsitles 1994–1999 programmide sulgemist (1,1 miljonit eurot). FIFGi 236 000 euro suuruse abiga kontrolliti kaht uuenduslike meetmete projekti. Kokku kontrolliti 19 struktuuriprojekti (5,35 miljonit eurot), milles FIFGi abi ulatus 1,8 miljoni euroni.

5.5. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF)

2004. aasta jooksul algatas Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) liikmesriikides 29 kontrollmenetlust. Neist ligikaudu 22 olid seotud komisjoni algatatud kohapealsete kontrollkäikudega, et kaitsta EÜ finantshuve pettuste ja muu eeskirjade eiramise eest. Seitsme muu lähetuse ülesandeks oli abistada riigi haldus- või õigusasutusi.

Kuueteistkümnel lähetusel käsitleti ESFi, kolmel ERDFi, kahel FIFGi ja ühel EAGGF-i arendusrahastut.

2004. aastal edastasid liikmesriigid komisjonile määruse (EÜ) nr 1681/94 kohaselt teateid ligikaudu 3037⁸ eeskirjade eiramisest 431 miljoni euro ulatuses, mis on mõjutanud ülekantud makseid nii ajavahemikus 1994–1999 kui ka 2000–2006. Võrreldes 2003. aastaga on suurenenud nii summad kui ka juhtude arv. See mõjutab tõenäoliselt ajavahemiku 1994–1999 programmide sulgemismenetluse lõpetamist. Samal ajal on see areng paremuse suunas, näidates liikmesriikide kasvavat teadlikkust oma kohustuste täitmisel selles valdkonnas, mis vastukaaluks eeskirjade eiramise juhtude kasvule tagab nende parema avastamise ja sellest teatamise.

6. KOMISJONI ABISTAVAD KOMITEED

6.1. Piirkondade arengu ja ümberkorraldamise komitee (CDCR)

Korralduskomitee rollis toetas CDCR INTERREG III ja INTERREG IIIC suuniste muutmist ning komisjoni määrust (EÜ) nr 448/2004 seoses struktuurifondidest kaasrahastatud tegevuse kulude abikõlblikkusega. Nõuandekomiteena käsitles CDCR 2005. aastaks kavandatud tehnilise abi meetmeid, eesmärgi 2 raames abikõlblike piirkondade nimekirjade heakskiitmist kümnes uues liikmesriigis ja uute liikmesriikide programmide heakskiitmist.

6.2. Euroopa Sotsiaalfondi komitee

Komitee võttis vastu kolm arvamust: komisjoni määruse (EÜ) nr 448/2004 vastuvõtmise kohta, uute liikmesriikide programmdokumentide kohta ja struktuurifondide tulevase reguleeriva raamistiku kohta.

⁸ Vaata ka 2004. aasta aruannet, mis käsitleb ühenduse finantshuvide kaitset – pettusevastast võitlust, http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/index_en.html.

6.3. Põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee (STAR)

STARi komitee kohtus 2004. aastal üksteist korda ning toetas 52 maaelu arenguprogrammide muudatust nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 44 lõike 2 põhjal ja viit maaelu arenguprogrammide muudatust nõukogu määruse (EÜ) nr 1268/1999 artikli 4 põhjal.

6.4. Kalanduse ja akvakultuuri struktuuride komitee (*Committee on Structures for Fisheries and Aquaculture – CSFA*)

Komiteega konsulteeriti järgmistel teemadel: määruse eelnõu nr 448/2004, kümne uue liikmesriigi FIGi programmdokumendid, uuenduslikud projektid, FIGi tulevikku käsitlev konverents, määruse 2797/99 artikli 16 tõlgendamine ja komitee töökorra eelnõu.